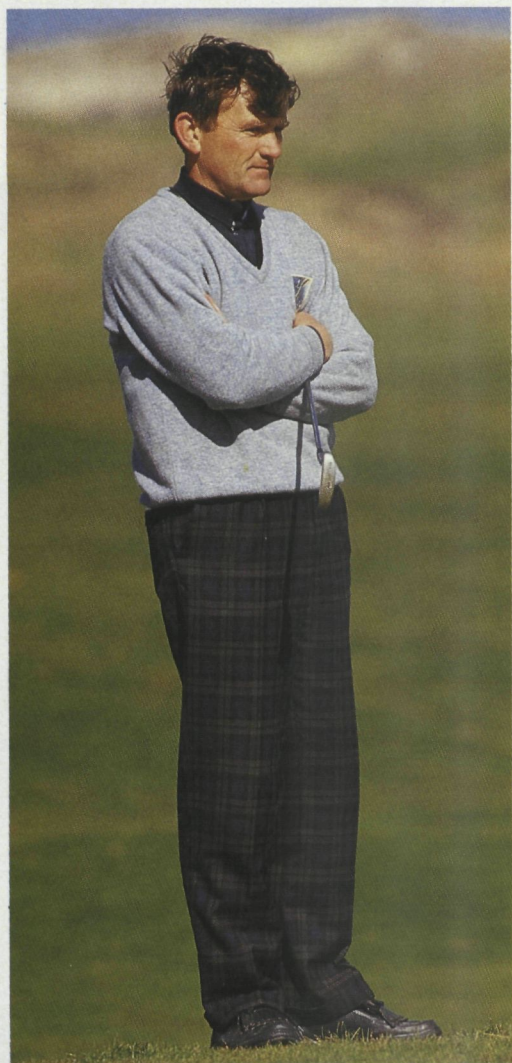

MET GEMENGDE GEVOELENS

Op de Algemene Leden Vergadering van de NGF trad Bauke Bult af als bestuurslid. Drie jaar lang zette hij zich volledig in voor 'zijn' selecties. Met pijn in het hart neemt Bauke Bult afscheid

'Misschien heb ik wel de fout gemaakt alles te willen weten'

Wie Bauke Bult op kantoor belde, kreeg nooit nul op het request. Vragen over het wel en wee van de dames- en herenselectie werden feilloos beantwoord. Iedere ochtend zette hij steevast twee koffertjes in zijn auto: een met papieren die betrekking hadden op zijn werk als directeur van Tri On Chemie en een boordevol NGF-paperassen.

Daar is nu een einde aan gekomen. Vijf jaar was Bauke Bult lid van de Technische Commissie en gedurende drie jaar had hij zitting in het bestuur van de Federatie.

'Ik zal het allemaal best wel missen', zegt Bult zacht. 'Maar het kon niet anders. Op een gegeven moment zet je alles op een rijtje en dan blijkt dat je echt moet kiezen. Het goed leiden van je bedrijf en het op verantwoorde wijze invulling geven aan het werk voor de NGF ging niet meer samen. Daarom ben ik afgetreden. Met pijn in het hart.'

Vijf jaar lang heeft Bauke Bult zich volledig voor de NGF en de topgolfers ingezet. Voortdurend dacht hij na over de manier waarop het spelpeil van de nationale selecties kon worden verhoogd.

'Op zich dankbaar werk', zegt hij. 'Daarom ook heb ik maandenlang nagedacht. Maar de in feite dubbele functie - bestuurslid en voorzitter van de Technische Commissie - was teveel. Ik ben een man van vooral praktische zaken, wil voeling houden met de basis. Dat kon ik naar mijn gevoel niet in voldoende mate doen, daar ontbrak gewoon de tijd voor. Bestuurslid van de NGF zijn en het werk voor de TC kostte me gemiddeld twee dagen per week.'

Bauke Bult heeft in vijf jaar commissie- en bestuurswerk veel gedaan. In een tijd dat golf enorm groeide, begreep hij dat de aanwas moest leiden tot prestaties.

'De structuur is verbeterd', zegt Bult aarzelend, want hij is er de man niet naar zichzelf op de borst te slaan. 'Maar we zijn er nog lang niet; er moet nog veel worden gedaan.' 'Toen ik in 1986 lid werd van de Technische Commissie had ik geen idee hoe het zou

gaan', zegt hij. 'Maar ik heb mijn weg gevonden. Met hulp van anderen, maar ook omdat

ik me volledig wilde inzetten. Zo moet dat nu eenmaal. Het ligt aan de persoon zelf of iets lukt.'

'Er is een tijd geweest dat het contact tussen spelers, speelsters en NGF minimaal was. Dat kon je niemand kwalijk nemen. Zeker niet in de tijd dat het Federatiebureau nog maar door twee mensen werd gerund. Veel afspraken werden mondeling gemaakt. Vaak waar niet alle spelers of speelsters bij waren. Dat gaf onduidelijkheden. Daarom ook was ik er voorstander van alles schriftelijk mee te delen. Aan alle leden van een selectie. Op die manier voorkom je problemen.'

'Ook de selectiecriteria zijn in de loop der jaren beter omlijnd', vervolgt Bauke Bult. 'Moet ook, want spelers en speelsters zijn in vergelijking met vroeger veel zelfbewuster geworden. Maar die criteria zijn ook nodig voor het stellen van doelen: als ik daar en daar aan voldoe, is dat het gevolg. Vandaar ook het instellen van de A1, A2 en A3 selecties. Beter presteren wordt beloond met promotie naar een hogere groep met meer voorrechten. Dat stimuleert.'

'Duidelijkheid wilde de TC ook scheppen door op tijd de wedstrijdkalenders te verspreiden. Een lid van de selectie moet vroegtijdig weten wanneer de belangrijke toernooien zijn. Dat voorkomt later in het seizoen problemen met studie, werk en vakanties.'

LAATSTE STAP

Onder zijn leiding kreeg het begrip topsport vorm. Niet alleen het stroomlijnen van trainingen, maar ook nieuwe elementen waren zaken waar Bult zich mee bezighield.

'Zoals het introduceren van mentale trainingen door Rob Rijk', zegt hij. 'Een belangrijk iets, dat door velen nog steeds wordt onderschat. Ik merk dat. Voor sommigen is het nieuwe er af. Het voldoet niet meer - zeggen ze. Maar dat is onzin. Het is een techniek die je moet oefenen en ik ben ervan overtuigd dat al die mentale trainingen helpen iemand een betere topgolfer te maken. Op een gegeven moment speel je rond par, maar om echt aan de top te komen, moet je nog lagere scores kunnen maken. Dan gaat het om de details, om nieuwe elementen binnen je trainingsprogramma. Met 365 dagen per jaar uren en uren ballen slaan en putten, kom je er niet.

Bauke Bult: door de spelers op handen gedragen

Dàn wordt het effect van mentale training merkbaar. Heb je die techniek onder de knie gekregen - en dat kost tijd - dan kun je die laatste stap naar de top beter zetten.' 'De NGF kan niet anders doen dan de spelers gereedschappen aanreiken. Dat geldt niet alleen voor de mentale trainingen, maar ook voor het fysieke en voedingstechnische programma dat onder leiding van Jan van Beek uitstekend is opgestart. Wie er echt iets van opsteekt, wordt een topper. Wie de kantjes er afloopt - ook die jongens en meisjes zijn er - komt zichzelf tegen en redt het niet.'

'Ik ben ervan overtuigd dat Nederlandse golfers en golfsters in de toekomst nog beter gaan presteren. Maar het zal niet gemakkelijk zijn. We oefenen hard, spelen steeds meer toernooien, maar de concurrentie is zwaar. Ook de andere landen zitten niet stil.'

'Je ziet het aan de prestaties op het Internationaal Spaans Amateur Kampioenschap. Alleen Rolf Muntz haalde de cut. De rustpauze was duidelijk te lang: vier maanden tussen de laatste wedstrijd - het WK - en dit toernooi. De NGF heeft het probleem onderkend en getracht daar met Najaarswedstrijden en wintertrainingen iets aan te doen. Eerlijk gezegd viel de belangstelling daarvoor tegen. Maar aan de andere kant: het zijn en blijven amateurs, terwijl wij willen dat ze altijd professioneel bezig zijn.'

De goede prestaties van de laatste jaren hebben Bauke Bult duidelijk plezier gedaan: 'We zijn op de goede weg. Ik ben het volstrekt niet eens met mensen die al die aandacht van de NGF voor topsport zonde van het geld vin-

den. 'Zijn ze eenmaal goed, dan worden ze toch professional', zeggen de critici. Je verliest misschien een goede amateur, maar je wint er wel een jongen mee die het Nederlandse golf vertegenwoordigt en zich internationaal kan profileren. Dan vervult hij toch een goede voorbeeldfunctie!' Bovendien: de opvolgers dienen zich binnen de amateurselectie weer aan.'

Bauke Bult heeft altijd dicht bij de spelers gestaan. 'Daar ging veel tijd inzitten', zegt hij. 'Als je naar een wedstrijd gaat, doe je dat niet voor een uurtje. Dat kàn wel, maar daar heb je niets aan. Je moet rondlopen, kijken, praten met spelers en speelsters. Dan leer je de problemen kennen. Met kortere communicatielijnen schep je duidelijkheid. Ook in de richting van de ouders. Veel leden van de selectieleden zijn nog minderjarig. Ook hun vaders en moeders hebben er recht op te weten wat er speelt.'

'Misschien heb ik wel de fout gemaakt alles te willen weten. Als bestuurslid en voorzitter van de Technische Commissie voelde ik me overal verantwoordelijk voor. Maar er gebeurt zoveel om je heen - je kunt niet alles weten.'

'Gaan de inschrijvingen wel op tijd de deur uit...Stel dat dit gebeurt...Zijn de spelers wel op de hoogte...'

'Allemaal zaken waar je dag in, dag uit mee bezig was. Wat dat betreft was het goed dat ik met prima mensen werkte. In het bestuur, in de TC, op het Federatiebureau. Maar hoe ze ook hun best deden - ik was verantwoordelijk.'

Vijf jaar lang je inzetten voor de NGF leverde af en toe ook een teleurstelling op. Bauke Bult maakte er nooit een geheim van voorstander te zijn van een topsportcoördinator.

De Federatie wil die functie vooralsnog niet invullen, laat staan iemand benoemen. 'Die coördinator dient er zeker te komen', zegt Bult. 'Maar kennelijk is er binnen de NGF nog geen ruimte voor zo'n persoon!' Bauke Bult is ook van mening dat een gedeelte van het sportbudget van de NGF aan oudere golfers moet worden besteed. 'Nu zijn er nog geen officiële internationale toernooien voor Senioren', zegt hij. 'Maar die komen er wel. Nu nog betalen die mensen alles zelf. Als zij tijdens een toernooi een score van 75 maken, is dat een topprestatie. Van een Senior kun niet nog betere resultaten verlangen.'

Bauke Bult: 'Waar een conflictsituatie over kan ontstaan - en daar maak ik me ook wel zorgen over - is het probleem met de amateurstatus. De NGF mag een speler op haar kosten eigenlijk maar gedurende twintig internationale toernooidagen afvaardigen. Spelers hebben daar wel moeite mee. Die willen zichzelf bewijzen. Meestal heb ze niet voldoende middelen om zelf een trip naar een toernooi te betalen. Vooral in de zuidoepse landen wordt nog wel eens de hand met deze regel van de R & A gelicht. Ik vind dat daar in internationaal verband eens over moet worden gesproken.'

'Vele dagen heb ik aan de NGF besteed', besluit Bauke Bult. 'Ik heb het altijd met plezier gedaan. Nogmaals: ik kan werk en NGF-activiteiten niet meer combineren. Maar dat wil niet zeggen dat ik helemaal niets meer wil doen. Als de Federatie me nodig heeft, kan men een beroep op me doen. Helemaal loslaten kan ik topgolf toch niet. Ik vind het namelijk niet moeilijk te stoppen, maar ik heb het er wel moeilijk mee.'

Jan Kees van der Velden